

Het visioen van de aarde, naar Omar Khayyam

- voor de Dag van de Aarde -

kruiden komen als familieleden
naar het keren van de tijd

je ontmoet ze op een dijk:
smeerwortel, hoefblad,
look-zonder-look

ze wandelen langs een bosrand
en voeren hun vele kleintjes
mee: hondsdraf, postelein

van weinige onthoud je de naam,
van meer heb je hem nooit
geweten: ach, we lopen als doven
en blinden door de wereld

alsof we diagonaal door het werk
van een grote meester gaan –
grote meesters worden door kleine
herkend: wat een verlichte heeft
gezien, kan een verdoofde niet horen

doorgaans lopen we onze verwanten
voorbij: atoom kruist atoom
in vervreemde weefsels

we zouden zoals Khayyam in een
schaduw kunnen staan, een doek
uitspreiden met drie-, neen, viermaal
genade: brood en wijn, het lichaam
van een geliefde, en rondom

het visioen van de aarde
als een dagelijks feest
Staf De Wilde